

Jehuda Halévi

Cion felé

*Tehozzád száll sovárgó lelkem vágya:
Leomlani a drága föld porába.*

*Rád gondolok, ha dúl a fergeteg,
S gyönyör nekem, ha érted szenvedek.*

*Csak téged látlok, midőn reng a gálya,
És széjjelfoszlik gyenge vitorlája.*

*Ha forrni kezd a tenger kebele,
Miként szívem, hő vágyakkal tele.*

*Midőn a habot vihar felkavarja,
S haraggal zúg fel mélységeknek alja.*

*Midőn vad örvény dühöng, háborog,
És ingó hajónk félve tántorog.*

*Gúnyolva néznek rá a rémes szörnyek,
Kik éhesen már lakmározni jönnek.*

*De engem nem bánt gyötrő félelem,
Hisz bűvös képed kísér szüntelen.*

*Nem aggaszt sok veszendő drága kincsem,
Hisz kívüled más drágaságom nincsen.*

*Éhség se bánthat, amíg szent neved,
Miként a manna, táplál engemet.*

*És míg hozzád repülök lenge szárnyon,
Felejttem őt – oh, egyetlenegy leányom.*

*Felejttem édes játszó gyermekét,
Ki játékával búmat űzte szét.*

*Kis magzatom, lelkem adtam neki,
Juda Judát oh hogy feledheti?*

*Felejték mindent, mit oly hően szerettem,
És karjaidba omlok önfeledten.*

*Szívem lebull keblednek szentélyére,
S – mint áldozatnak – ömlik forró vére.*

*Míg véglebelletem is elsuban –
S öledben nyugszom halva, boldogan.*

Patai József fordítása

Jebuda Halévi
Feltámadunk

*Nézd a halott búzaszemet,
Mit az ember földbe temet,
Feltámad majd nemsokára
S lengő kalász lesz ruhája.*

Patai József fordítása

